

### آرامی قوم خدا

<sup>1</sup> پس بترسیم مبدا با آنکه وعده دخول در آرامی وی باقی می‌باشد، ظاهر شود که احدی از شما قاصر شده باشد.<sup>2</sup> زیرا که به ما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند بدیشان نفع نبخشید، از اینرو که با شنوندگان به ایمان متحد نشدند.<sup>3</sup> زیرا ما، که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی می‌گردیم، چنانکه گفته است: در خشم خود قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهند شد. و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم به اتمام رسیده بود.<sup>4</sup> و در مقامی درباره روز هفتم گفت که: در روز هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت.<sup>5</sup> و باز در این مقام که: به آرامی من داخل خواهند شد.<sup>6</sup> پس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند و آنانی که پیش بشارت یافتند، به سبب نافرمانی داخل نشدند،<sup>7</sup> باز روزی معین می‌فرماید چونکه به زبان داود بعد از مدت مدیدی، امروز، گفت، چنانکه پیش مذکور شد که: امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید.<sup>8</sup> زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد از آن دیگر را ذکر

نمی‌کرد.<sup>9</sup> پس برای قوم خدا آرامی سبب باقی می‌ماند.<sup>10</sup> زیرا هر که داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال خود بیارامید، چنانکه خدا از اعمال خویش.<sup>11</sup> پس جدّ و جهد بکنیم تا به آن آرامی داخل شویم، مبدا کسی در آن نافرمانی عبرت‌آمیز بیفتد.<sup>12</sup> زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و برنده‌تر است از هر شمشیر دودم و فرورونده، تا جدا کند نفّس و روح و مفاصل و مغز را، و مُمیز افکار و نیت‌های قلب است،<sup>13</sup> و هیچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار ما با وی است، برهنه و منکشف می‌باشد.

### برتری عیسی بر کاهنان اعظم

<sup>14</sup> پس چون رئیس کهنه عظیمی داریم که از آسمانها درگذشته است، یعنی عیسی، پسر خدا، اعتراف خود را محکم بداریم.<sup>15</sup> زیرا رئیس کهنه‌ای نداریم که نتواند همدرد ضعفهای ما بشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به مثال ما، بدون گناه.<sup>16</sup> پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیاییم تا رحمت بیاییم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت ما را اعانت کند.